

Ünnepi Morzsák

Az Új Lant melléklete

2015. december XXV. évf. 3. (152.) szám

*Békességet hagyok
nektek, az én
békességemet
adom nektek...*

**...NEM ÚGY ADOM NEKTEK,
AHOGYAN A VILÁG ADJA.
NE NYUGTALANKODJÉK A TI
SZÍVETEK, NE IS CSÜGGEDJEN!**

JÁNOS EVANGÉLIUMA 14,27-28

Karácsony legfontosabb üzenete a békesség. Erről énekeltek a fényességben megjelenő angyalok is. Gyönyörű dallamokban hirdették meg a szegényes jászolba születő Úr Jézus legfőbb programját, a békességet. Ezek a mennyei dallamok felmelegítették az éjszakában didergő egyszerű pásztorok szívét, akik ösztönösen is megéreztek annak a különös éjszakának világraszóló jelentőségét. Az angyalszó, a „Ne féljete!” nyomán szívükbe békesség költözött, és az örömhír hallatára elindultak megkeresni a

megszületett, békességet hozó Úr Jézust. A békétlen embereknek nem lehet üdvösségük, ezért Isten megváltó tervének legfőbb célja az volt, hogy megbékéltesse önmagával a világot, a bűnös emberiséget, az akkor élő hatalmasságokat és az egyszerű embereket. A békéltetés programja azóta is tart, ma is van lehetőség arra, hogy a békétlen ember megkeresse őt, a békesség forrását, és átadja szívét a karácsony éjszakáján megszületett Megváltónak. Induljunk hát mi is őfelé, hogy szívünk békességre találjon!

**KARÁCSONY FÉNYE, KRISZTUS SZERETETE TÖLTSE BE
MINDANNYIUNK SZÍVÉT EZEN AZ ÜNNEPEN!**

Negyed évszázad 25

Visszaemlékezem 1991 januárjára. Miután befejeződött a *Gerzsenyi Sándor* szerkesztő testvér által szervezett házi újságíró tanfolyam, nem tudtam szabadulni attól a készletestől, hogy itt, Újpesten is kellene egy gyülekezeti lapot szerkeszteni. Az Aradi utcában megtartott, sok fontos tudnivalót adó tanfolyamon számos testvérral ismerkedtem meg, olyanokkal, akiknek a fejében ugyanezek a gondolatok jártak. Ez az idő a rendszerváltás ideje volt, és sokaknak elképzelhetetlennek tűnt lapot szerkeszteni „csak úgy”, amikor a korábbi tapasztalatok azt mutatták, hogy azelőtt még egy-egy kisebb nyomtatvány sokszorosítására is hatósági engedélyre volt szükség.

Révész Benjámin testvér, egykori lelkipásztorunk arkifejezését ma sem felejtém, amikor elétártam elképzelésemet. Nem mondta ki, de láttam, hogy különös javaslatomat „nem tudta hová tenni”, és véleménye helyett máris mondta a szokásost: meg kell beszélni a vezetőséggel. Szerencsére akadtak a testvérek között bátran gondolkodó, az újtól nem idegenkedő előljárók, és végül kétkedve ugyan, de ideiglenesen egy próbaévre hozzájárultak a tervhez. 25 év lett az 1-ből. Lapunk, amely a névválasztáskor visszanyúlt a gyülekezet történetének korábbi szakaszában, az 1936-ban megjelentett ifjúsági laphoz, gyökereiben találta meg a nevet és kapta az „Új” jelzővel kiegészülve a Lant nevet.

Lapunkat a gyülekezet testvérisége megszerette és számos támogatást nyújtott. Így lehetett a korábbi fénymásolt, írógéppel megírt gyülekezeti újságból mára nyomtatott újság. Sajnos a kiadvány megjelenése

egy idő után változó volt, mert a korábban hosszú ideig havonta megjelenő lapszámok után alkalmi számok jelentek meg, majd az utolsó két évben csak mellékletként szánt kiadványok láttak napvilágot, leginkább az ünnepek idején *Ünnepi Morzsák* címmel, továbbbítva néhány morzsányi lelki üzenetet az olvasóknak. Az évfolyam számozása 2008-ban tévedésből zökkent, ami csak most, a számvetés idején lett világossá előttem.

Mert számvetés ez a kis bevezető. Tudom, hogy semmi nem tart örökké, és azt is, hogy fontos az idejében történő váltás is. Negyed évszázad alatt fogy az erő, a gondolat, és a lap életben tartása érdekében úgy gondoltam, át kell adni egy fiatalabb, hozzáértő testvérnek a felelős szolgálatot. Biblikus gondolat is az, hogy a fiatalabb generáció folytassa az elődök munkáját. És mindezt bölcsen intézve, időben.

Szommer Hajnalka, aki már eddig is segítségemre volt, vállalta a szerkesztés munkáját, amit én örömmel támogatok és segítek. Szükségesnek látom, hogy friss erővel folyjék tovább gyülekezetünk irodalmi munkája. *Antal Saci*, mint a dizájn jó ismerője és művelője, szívesen áll az új szerkesztő mellé.

Szeretném ezúttal megköszönni a gyülekezet vezetőinek és a kedves olvasóknak az évtizedes támogatást, és megnyugvással teszem le, adom át 25 év múltán ezt a feladatot, kívánva sok erőt és kitartást a lap további munkatársainak.

Áldással, szeretettel:
Marosi Nagy Lajos
az *Új Lant* alapító szerkesztője

A csillag üzenete

Amikor Isten a világot teremtette, pazar bőkezűséggel adta az embernek a földet, a rajta lévőket, és káprázatos „kilátással” ajándékozott meg, amikor a nap, a hold mellett csillagok milliárdjait formálta, rendszerezte, indította működésük pontos útjára. Azóta látjuk az eget, Isten kezének alkotását, és rajta a csillagok fények sokaságát.

Az idők teljességében Isten a csillagok közül is választott hírnököt. A napkeleti bölcsek úgy érkeznek Jeruzsálembe, hogy reményteljesen mondják: „*Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.*” (Mt 2,2)

Akkor üzenethordozóvá lett a csillag.

Az ünnepi előkészületben és karácsony ünnepében is megannyi csillagfényt láthatunk. Megcsillannak a díszek felületén, kicsiny lámpásokból sugároznak felénk, vagy csillagszórók ontják csillagok ezreit.

Mintha a lényeg felejthető lenne?

A csillag odavezette a bölcseket Jézushoz. „...*elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük.*” (Mt 2,9–10)

Az ünnep ragyogása nem cél, hanem esz-köz. Nem az ünnep fényét helyezzük előtérbe, hanem az ünnep középpontjában lévő, az Ígélet beteljesedését, Jézus Krisztust. Hiszen „*róla szól minden, mennyben és itt lenn*”. Mi más is tehetnénk ezen a karácsonyon? Kiről van értelme beszélni? Ki tud segíteni a világ baján? Nekikeseredett, feszültségekkel teli helyzetünkön ki tud segíteni?

A válasz egyértelmű! „*Csak Jézus az, aki segíthet!*” Ha hozzá jövünk, és találkozunk vele, akkor minden megváltozik. Egyszeriben csak elmondható rólunk is, hogy „*igen nagy az örömük!*”

Ha ezen az ünnepen látod a ragyogó csillagfényeket, láss túl rajtuk! Ha az égre tekintve a csillagmilliókból néhányat meglátasz, magasztald az Alkotót!

Az ünnepen Isten szolgálatában álló fényfüzerek lehetünk. A családi, a gyülekezeti ünneplésben Jézushoz találhatunk, és vezethetünk másokat. Kicsiny kis fényünkkel mi is világítani tudunk. Miért is ne tennénk?

Amíg fel nem ragyog előttünk „*ama fényes hajnalcsillag*”. „*Én, Jézus, küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag.*” (Jel 22,16)

A pompás égitestek elhalványulnak az igazi világosság előtt. Amikor csillagszórót gyűjtünk, lekapcsoljuk a nagy fényeket, hogy jobban lássuk a kis fénysugarak ragyogását.

Amikor Jézus Krisztus lesz minden mindenekben, akkor az ő világossága minden fényt magába ölel. A te világító életed is benne lesz, benne van elrejtve. Egy örök életre!

Áldott karácsonyt!

Mészáros Kornél lelkipásztor

Az első gyertyafényes karácsonyfa története állítólag Luther Márton nevéhez fűződik. Amikor karácsony este kint járt az erdőben és gyönyörködött a hódíszekkel teleaggatott fenyőfákban, miután az élményt képtelen volt szavakba önteni, egyszerűen bevitte a szobába az egyik fenyőfát, gyertyákkal világította ki, és így ünnepelték, talán először fenyőfával, Krisztus születését.

KRISZTUS HATALMAS ERŐVEL SZÁLL ALÁ AZ ÉNEKLŐ SZÍVBE

„A zene fenséges ajándéka Istennek és közel áll a teológiához” – Luther Márton

Luther Márton, a reformátor korálokot, énekeket is írt, melyeket az evangélikus és más protestáns felekezetek a mai napig énekelnek. Zsoltárokat költött át, zenésített meg, lelki gyermekdalokat komponált. Ez különösen közel állt a szívéhez. A gyermekeket tekintette a gyülekezet és az egyház jövőjének, ezért ének- és zeneiskolát is létesített. „A gyerekeknek énekelniük kell, és zenét tanulniuk az egész matematikával együtt” – mondta. Szerinte Krisztus hatalmas erő-

vel száll alá az éneklő szívébe, s a kiadott énekhangon át újra a magasba emelkedik. Ebből a meggyőződésből még az úrvacsora szereztetési igéit is énekelve mondta el. Ha a szív nem fogadja be Krisztust, akkor prédikálhat ezer prédikátor bármily szépen és hatásosan, nem ér el semmiféle eredményt. A Halleluja vagy a Hozsánna éneklése közben viszont a gyülekezet népe igazi, semmiivel sem pótolható örömet él át.

Dr. Békefy Lajos

ANTONIO VIVALDI GLÓRIA

című kisoratóriuma hangzik fel karácsony másnapján ének-zenekarunk előadásában. A velencei zeneszerző ünnepi zenéje hitvallás, amelyet művészi akkordokkal, csodálatos fűgákkal díszítve muzsikál bele a hallgató szívébe. Nagyszerű kompozíciójában nem a betlehemi születés történetét mondja el, hanem a megváltás művét láttatva a Szentháromság mindhárom személyét dicsőíti. A szerző az angyalok énekével áldja az Atyaistent, majd Jézus Krisztust, az égi Bárányt, aki nem hagyja elveszni lelkünket. Őt szentnek hirdeti, és egyedüli Úrként tiszteli. A mű a Szentlélek vég nélküli dicsőítésével éri el csúcspontját. (mnl)

„Itt állok jászolod felett”

Háromszázharminc évvel ezelőtt született Johann Sebastian Bach.
Számos énekünk háttérében ott van a nagy német zeneszerző munkája.

Bach pályája, jelleme a valós istenhit, a fegyelmezett tanulás, a munka és a szilárd akarat példáját mutatja. Az 1685. március 21-én a thüringiai Eisenachban született Bach családjának már nemzedékeken át zenei tehetséget adott a Mindenható. Az őseként számontartott és egy ideig a történelmi Magyarországon élő *Veit Bach* még molnár volt, de már ő is muzsikált a malomkő mellett. Sebastian korán árvaságra jutott, de töretlen szorgalommal haladt előre tanulmányaiban. A még igen fiatal Bach törekvése az volt, hogy mesterektől, elsősorban neves orgonistáktól tanuljon. A Bachra jellemző nyitottsággal igyekezett meghallgatni minden jelentős kortársát, és jó ismerője volt nemcsak a német, hanem az itáliai és francia mestereknek is.

Már tizenöt évesen muzsikálással kereste kenyerét. Karmesteri, udvari muzsikusi és orgonista állások után 1723-tól a lipcsei Tamás-templom karnagya volt élete végéig, 1750-ig. Már huszonhárom évesen megfogalmazta célját: „egy cél eléréseért, nevezetesen a jól szabályozott egyházi zenéért akarok dolgozni, Isten dicsőségére. Minden zene célja és végső oka csak az lehet, hogy Istent dicsőítse, és az elmét felüdítse.” Bach nemcsak a családi hagyományokat követte, hanem kifejezetten Luther Márton örökösének is mondható. A Luther-féle zenefelfogás gyökere a IV. században élt Ágoston „De musica” (A zenéről) című művében megfogalmazott tétel: „a zene feladata Isten dicsérete (laudatio Dei) és a szív felélénkítése (recreatio cordis).” A muzsika a

harmóniájával hat a lélekre, és azt az isteni rendhez vezeti.

Luther is isteni adománynak nevezi a muzsikát, amely „felderíti a kedvet, elűzi az ’ördögöt’, ártatlan örömet okoz, segít elcsendesíteni a dühöt, a vágyakat...”

Baptista gyülekezeti énekeskönyvünk karácsonyi énekei közül a 74. *Paul Gerhardt* szövegével egy lutheri korál J. S. Bach feldolgozásában, amely összhangzatlanilag magas szintű istendicséret, és elérte a zeneszerző kívánt célját: „*azt szeretném látni, hogy az összes művészet Istent szolgálja, őt, aki létrehozta őket.*” Műveit az SDG (Egyedül Istené a dicsőség!) felirattal zárta. Tehette ezt azért is, mert a még üres lap tetejére feljegyzett két betűt: J.J. (Jesu juva, azaz Jézusom segíts!)

Részlet **Kis-Juhász Vilmos** erdélyi lelképásztor írásából (Szeretet, XXVI. évf. 12. sz.)

Itt állok jászolod felett, / Ó, Jézusom, Királyom. / Elhóztam minden kincsemet /
Ajándéku, Megváltóm. / Vedd elmém, lelkem és szívem, /
Hadd adjam néked mindenem, / Hogy kedves légyek néked!

Testvéreinktől búcsúztunk

Révész Benjáminné Nagy Ibolya (1937–2015)
Debrecenben merítkezett be 1954-ben *Szegedi Ferenc* által. 1959-ben kötött házasságot *Révész Benjáminnal*. Három gyermekük született: *Benjámín, Hilda, Tímea*. Szolgálati helyeik: Tahitótfa és körzete, Pécel, Újpest. Nyugdíjas éveiket Rákosszentmihályon töltötték. Ibolya életére jellemző volt a csöndes, háttérben való munkálkodás.

Dr. Bán Gáborné Kiss Edit (1929–2015)
Újpesthez és a gyülekezethez szoros kötelékek fűzik: születése, gyermekkora, bemelegítése, lakóhelye, házasságkötése, tanári tevékenysége. Amíg járt tudott, unokáit rendszeresen hozta vasárnapi iskolába. Súlyos műtétek után – mindkét lábát amputálni kellett – évtizedekig türelemmel hordozta betegségét, családjá szeretettel ápolta.

Zágoni Jenő (1937–2015)
A székelyföldi Kovásznán született. 1954-ben a székelyudvarhelyi baptista gyülekezetben merítkezett be *Sándor Illés* által. Könyvtáros, majd Háromszék megye könyvtárainak felügyelője, 1974-től pedig a Székely Nemzeti Múzeum Könyvtárának és Levéltárának vezetője volt. Sepsiszentgyörgyön házasodott meg feleségével, *Illyés Lujzával*. Két gyermekük született. 1989-ben települt át Magyarországra. A Budapesti Idegennyelvű Könyvtár főmunkatársa, majd a nemzetiségi ügyek tanácsosa volt. 1991-től tagjai az újpesti gyülekezetnek. 1997-ben lett a Magyarországi Baptista Levéltár igazgatója. Kiemelkedő jelentőségű a 2003-ban kiadott „Bethlen Gábor és a baptisták” című munkája. Számos könyv szerkesztője és kiadója.

Müller Zoltánné Gavrilovics Irén (1926–2015)
Bemerítkezése 1946-ban történt Madocsán *André Lajos* által. 1948-ban házasságot kötött *Hargas Kálmánnal*, aki 1958-ban meghalt. Két leánygyermekét egyedül nevelte fel. A kispesti gyülekezetben élt, betegsége óta leányáék hozták, és az újpesti gyülekezet tagja volt haláláig.

Frittmann László (1925–2015)
Hívó családban nőtt fel Soltvadkertben. Budapestre költözése után az újpesti gyülekezetben találta meg lelki otthonát. 1956-ban megnősült, felesége *Horváth Magdolna*. Két gyermekük született, *Zsombor* és *Estilla*. 68 éve merítkezett be Soltvadkertben, 63 évig volt tagja az újpesti gyülekezetnek, 48 éven át szolgált mint avatott, előbb diakónusként, majd presbiterként. Több évtizeden át volt pénztáros. A lekipásztörök munkatársa, imatársa volt a legnehezebb időkben. Halk szavú, de határozott, igei alapokon álló szolgálata nagy nyereség volt a gyülekezet számára.

Miklós Béla (1929–2015)
Hívó családban nőtt föl Bagamérban. 1948-ban *Pannonhalmi Béla* által merítkezett be. 1954-ben feleségül vette *Faragó Irént*, egy fiúgyermekük született. 1949 óta volt hűséges imádkozó, adakozó tagja az újpesti gyülekezetnek. Sokat dolgozott az imaház építkezésén, és minden asztalosmunkában számítani lehetett szolgálatára.

Sóki Ferencné Pálincás Anna (1932–2015)
Albertirsán született, a helyi gyülekezetben nőtt fel. 1948-tól a kispesti gyülekezetbe járt, ott merítkezett be 1951-ben *dr. Tresánszky Vilmos* által. 1952-ben házasságot kötöttek *Sóki Ferenc*mel. Két leányuk született, *Ágnes* és *Edit*. Közben meghívást kaptak a Kispeszt II. gyülekezet gondnoki állására, amit nagy szeretettel végeztek. 1958-ban költöztek Angyalföldre, és az újpesti gyülekezet lett lelki otthonuk. Hálás volt az ige üzenetért, nagyon szerette az énekkar, zenekar szolgálatát. Utolsó lelki élménye az Éliás oratórium volt.

Pálfalvi Rozália (1921–2015)
Tégláson született, de már tizennyolc évesen Pestre költözött, ahol cselédként szolgált. Leánytestvére buzdította, hogy forduljon Isten felé. Szeretett olvasni, verseket is írt. Hitvalló keresztység által igazolta megtérését. 72 esztendőn át volt az újpesti baptista gyülekezet tagja. Nem élt házasságban, ő Krisztus menyasszonya volt, valószínű keresztyén, Krisztus-követő hívő. Missziós lelkülettel segítette a rászorulókat, aktív mun-

katársa volt a Magyar Lepramisszióknak. Csupa szív, okos és bölcs ember volt. Tulajdonságait Istentől kapta, és jól gazdálkodott velük. Földi hamvait a debreceni temetőben szórták szét.

Bakucz Pálné Fehér Julianna (1940–2015)
A békési baptista táborba menő hívők éneke érintette meg először. Megyese gyházán a baptista közösségben jutott hitre és 1967-ben bemelegített *Stelkovic Lajos* által. Budapestre költözésük után férjével az újpesti baptista gyülekezetbe jártak. Julika megözvegyülése után – egyedül, betegen, fehér bottal, oxigénpalackkal a hátán – hűség volt az Úr házához. Ez a hűség példa lehet mindenki számára.

Benő László (1919–2015)
Nyíregyházán nevelkedett. 1936-ban Budapestre költöztek. Rokoni hívásra a kispesti gyülekezetben istentiszteleten vett részt, ahol lelki békét talált. 1937-ben megtért és bemelegített *dr. Udvarnoki Béla* által. Bekapcsolódott a gyülekezet ifjúsági szolgálatokba, különösen a zenei szolgálatok voltak szívéhez közel. Harmincegy évig volt a kispesti gyülekezet tagja. 1968-tól az újpesti gyülekezethez csatlakozott feleségével, *Balogh Piroskával*. Negyvenhét éven át aktív tagjai voltak az énekkarnak. A Központi Énekkarnak alapító tagja volt, 55 évig énekelt a kórusban, és mint pénztáros és kottatáros is szolgált. Hasonló szolgálatot végzett az újpesti énekkarban is.

Görbedi Mózes (1919–2015)
A körösszakáli gyülekezetben nőtt föl. 1945-ben házasodott meg. Három gyermekük született. *Kovács Imre* igehirdetésére tért meg, 1954-ben

bemelegített. Később Veresegyházra költöztek, és a helyi gyülekezetbe jártak. Időskorában az újpesti gyülekezet tagja volt.

Flóra Józsefné Mekis Margit (1926–2015)
Újpesten élt időskoráig, 2014-ben betegsége, gyengesége miatt a Kiskőrösi Filadelfia Otthonba költözött. 1977-ben merítkezett be Újpesten – *Lázi Sándor* lekipásztorsága idején – *Nagy János* által. Komoly imaszolgálatot végzett, az imaórák rendszeres résztvevője volt, ebben sem súlyos családi terhek, sem betegség, sem gyász nem gátolhatta. Imaélete legyen példa előttünk.

Szántó Teofil (1937–2015)
Újpesten született, itt nőtt föl. 12 éves korában bemelegített *Baranyai Mihály* által. Már középiskolás korában elhivatást érzett az orvosi pálya iránt. Az 1956-os forradalom alatt a sebesültek mentésében vett részt. A forradalom leverése után Ausztriába távozott, ahol orvosi diplomát szerzett. Ausztriában, később Németországban orvosként szolgált. Haláláig elkötelezett volt a gyógyítás iránt és a végző stádiumban lévő betegek lelki gyámolításában.

Vas János (1936–2015)
1954-ben megtért és bemelegített Bagamérban. Az 1960-as években a Bp., Nap utcai gyülekezetben talált otthonra. Az énekkarban énekelt és orgonán játszott. 1964-ben megnősült, felesége *Nagy Edit*. Két gyermekük született, *Edit* és *János Csaba*. Hétköznapjaiban mentős gépkocsivezető volt, majd a baptista központban és az evangélikus egyházban is gépkocsivezetőként szolgált. Előbb a budai gyülekezetbe, majd az újpesti gyülekezetbe jártak. Hosszú betegség után hunyt el.

Lapzárta után kaptuk a hírt:

id. Újvári Ferenc testvérünk (1935-2015) nyolcvanesztendőskorában az Úrhoz költözött.

Jézusban teljesedett be

Ézsaiás próféta az eljövendő messiási időkről szólva arról beszél, hogy hallókká válnak a süketek, a vakok újra látni fognak, uralomra jutnak a szelídek, és örömmel változik a szegények szomorúsága. Mindez nemcsak jövendölés, hanem Isten ígérete Jézus személyében teljesedett be. Ő az, aki isteni hatalmával meggyógyította a betegeket, megnyitotta a süketek fülét és a vakok szemét. Ő nem csak boldognak nevezi a szelídeket és a szegényeket, hanem meg is adja nekik ezt a boldogságot. A Megváltó érkezése az én életembe is változást hoz azért, hogy a bűnbánat révén megtisztítja és meggyógyítja lelkemet. Eljövetele töltse el engem is a megváltottak igazi, lelki örömeivel!

Karácsonykor újra befogadom Krisztust

„Abban nyilvánult meg Isten hozzánk való szeretete, hogy megszületett Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk általa.” (1Jn 4,9)

Ahogy a karácsonyi időszakban egyre növekszik az ünneplés, visszaemlékezem az első iskolai éveimre. Arról a kedves, régi történetről énekeltünk, amikor Jézus itt élt közöttünk, szeretete a kisgyermekeket, nyájához tartozó bárányoknak nevezve őket. Gyakran voltak hozzá közel ezek az énekek.

És most újra magával ragad, ahogy felidézem a vágyat, hogy Jézus áldó kezébe hajthassam fejem, ő pedig szeretettel ölelje át vállamat.

Jézus most is az enyém. Minél inkább tudatosul bennem, hogy velem van, annál szorosabb közösségben vagyok vele mindennap. Ő a barátom.

Ezért a világ álsága és zűrzavara ellenére is emlékezem, hogy karácsony, Krisztus születésének ünneplése a legédesebb, legfé-

nyesebb és legörömtelibb időszakot jelenti, mert Isten szeretetet árasztott a világba. Megállok és imádkozom, újra befogadva Krisztust.

Zaina Renner (Sierra Leone)

Ünnepi béke

*Téli az este és ünnepi béke.
Kedvesen csillan az arcon a fénye.*

*Hangod is szüntelen zengje a szoltárt
Hála a szívben is készítsen oltárt.*

*Eljött a szép, a karácsonyi ünnep,
Gyermekek csendben az asztalhoz ülnek.*

*Ünnepi asztaluk gazdagon várja,
Mindenki hangja felcsendül imára.*

*Így lesz ma néked is áldás ez ünnep.
Add át a terhed, így szíved is könnyebb!*

*Jézus, a Gyermekek, ki megszületett ma,
Eljött a földre, hogy szíved uralja.*

*Téli az este és ünnepi béke.
Engedd át néki a szívedet végre.*

Nagy Norbert

Milyen jó, hogy advent után jön a karácsony – s aki így előretekint, annak a Golgota egyszerre a jászolbölcsőt és a keresztet is jelenti, s tudja, hogy mindez már készen volt Betlehemben.

(Dag Hammarskjöld)

Szerkesztette: Marosi Nagy Lajos. Tördelte: Mészáros Péter
Készült az O Pont Nyomdában. Felelős vezető: Győri Énok